

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314201548
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314201548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: S. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L., t.č. L. W. T. XXX/B, XXX XX L. W. T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42343828, právne zastúpeného JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, so sídlom Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 1.951,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 17C/83/2014-90 zo dňa 27.01.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 479,07 eur na účet zástupkyne JUDr. Jaroslavy Oravcovej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Konanie v časti o zaplatenie istiny 405,75 eur a v časti príslušného úroku z omeškania zastavil. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 511,83 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 96 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z.z., § 565, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 2, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 10.2.2014 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.951,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 28.10.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Oznámením doručeným súdu dňa 7.3.2014 do tohto konania vstúpilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ na podporu žalovaného.

Pred začatím pojednávania žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.1.2015 zobral svoju žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 405,75 eur a príslušného úroku z omeškania a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

Keďže žalobca zobral svoju žalobu čiastočne späť pred začatím pojednávania, nevyžaduje sa súhlas žalovaného s týmto späťvzatím, a preto súd v súlade s ustanovením § 96 Občianskeho súdneho poriadku

toto konanie v rozsahu späťvzatia, t.j. v časti o zaplatenie sumy 405,75 € a v časti príslušného úroku z omeškania zastavil.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100028425 zo dňa 20.4.2010, z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 20.4.2010 a z výpisu karty žalovaného vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 1500,- eur.

Reálne však žalobca poskytol žalovanému sumu vo výške 1.132,51 eur, pretože si hneď na začiatku započítal odmenu - odplatu za poskytnuté služby vo výške 367,49 eur (bod 8.1. zmluvy). Uvedený úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi v 48-mesačných splátkach vo výške 77,05 eur. Zmluvná odmena za poskytnutie úveru podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru a zmluvy bola vo výške 1220,47 eur. Celkovo mal žalovaný zaplatiť žalobcovi vrátane dohodnutej odplaty za tento úver sumu 3.698,40 eur (48 splátok x 77,05 eur). Žalovaný doteraz reálne vrátil žalobcovi sumu 1900,85 eur, pričom táto suma vyplýva z karty klienta predloženej žalobcom. Navyše následne žalovaný vrátil žalobcovi ešte sumu 405,75 eur v jednotlivých splátkach, v dôsledku čoho zbral žalobca svoju žalobu čiastočne späť.

Z oznámenia o zosplatnení tohto úveru zo dňa 6.9.2012 vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok 26, 27, 28, a následne z tohto dôvodu žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Celý úver sa tak stal splatným dňa 28.10.2012.

Vedľajší účastník vo svojich vyjadreniach doručených súdu dňa 23.9.2014 a dňa 24.11.2014 poukazoval na nesprávne uvedenie RPMN v predmetnej zmluve a na absenciu podstatných náležitostí predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere vyžadované v ustanovení § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa zmluva považuje za bezúčinnú a bez poplatkov.

Súd prvého stupňa konštatoval, že v tomto prípade je zrejmé, že predmetom konania je spotrebiteľský spor.

Žalobu zamietol a to z dôvodu, že dohodu o reálnej odplate za poskytnutý úver v takejto výške ako je to uvedené v tomto prípade, kde ročná úroková sadzba úveru je 70,01 % predpokladaná RPMN za úver je 60,19 % a priemerná RPMN za úver 48,66 % je absolútne neplatnou dohodou, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatne dojednaným právam neposkytuje právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Takáto výška ročnej úrokovej sadzby viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytnuté bankami v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je neplatná aj podľa ustanovenia § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný ku dňu podania žaloby vrátil žalobcovi sumu 1900,85 eur, čo vyplýva zo žalobcom predloženej karty klienta, a následne mu vrátil ešte sumu 405,75 eur, čo bolo dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby, pričom reálne žalobca poskytol žalovanému len sumu 1132,51 eur (1500 úver - 367,49 eur započítaná odplata za poskytnuté služby pri uzavretí zmluvy). Z toho je zrejmé, že žalovaný zaplatil žalobcovi viac ako mu tento reálne poskytol, a preto na strane žalovaného nedošlo ani k vzniku bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu súd nemohol priznať žiadnu sumu žalobcovi ani z tohto titulu.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a hoci bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu trovy konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a žiadne si ani neuplatnil. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 23.9.2014, 3. Písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 24.11.2014, 4. Účasť na pojednávaní dňa 27.1.2015) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty veci 1.951,65, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 81,33 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky, paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za 4 úkony právnej služby zvýšených o daň z pridanej hodnoty, pričom právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je jej platiteľom.

Spolu na odmene a režijnom paušále predstavujú trovy právneho zastúpenia sumu 357,83 eur (4x81,33 eur + 3 x 8,04 eur + 8,09 eur).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Vranov nad Topľou - Humenné za cestu na pojednávanie dňa 27.1.2015 a späť t.j. 2 x 26 km (52 km) osobným automobilom značky HONDA CR-V s evidenčným číslom VT145BC pri priemernej spotrebe 6,5 l/100 km. Za cestu na tieto pojednávania pri cene pohonných hmôt 1,1,160 Eur/1 l a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) súd priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu cestovného vo výške 13,44 eur (cestovné vo výške 3,92 eur + paušálna náhrada vo výške 82,35 eur). Ďalej trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 4 polhodiny za cestu na vyššie pojednávanie na trase U. W. M. - Q. a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2014, kde 1/60 predstavuje sumu 13,98 eur) vo výške 55,92 eur.

Celková výška trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavuje sumu 512,63 € (357,83 eur + 13,44 eur + 55,92 + 20 % DPH). Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 511,83 eur, súd podstupujúc v súlade s ustanovením § 153 odsek 2 O.s.p. priznal vedľajšiemu účastníkovi na trovách právneho zastúpenia sumu 511,83 eur v súlade s jeho vyčíslením trov zo dňa 27.1.2015.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní poukázal na to, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky (§ 142 ods. 2, 3; § 144, § 146 ods. 2 O.s.p.). Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah (z právneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom alebo odporcom a vedľajším účastníkom), a teda z rozhodnutia o veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol povinným na plnenie spoločne s odporcom. Ustanovenie § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. neznamena vytvorenie „ďalšieho plnohodnotného“ účastníka v konaní, ale predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý tento do konania vstupuje. To je účel priznania procesných práv vedľajšiemu účastníkovi. Nie je možné na základe ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6 M Cdo 5/2013. Údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá postavenie vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 01.01.2015 pre každý takýto subjekt je stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane koho má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Súd skúma zmluvy o spotrebiteľskom úvere z hľadiska neprijateľných podmienok, obligatórnych náležitostí a premlčania ex offo. Súd vedľajšiemu účastníkovi nezákonne priznal aj náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a náhradu za použitie motorového vozidla, nakoľko cesta U. W. M. - Q. a späť trvá najviac 2 x 22 minút, teda najviac dve začaté polhodiny, nie štyri, ako súd nezákonne a nesprávne uvádza v rozsudku.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s námietkou žalobcu nesúhlasí, nakoľko práve vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného a jeho aktívnym vystupovaním a poukazovaním na absolútne neplatné zmluvné podmienky mal žalovaný úspech v podobe zamietnutia

žaloby v celom rozsahu. Zároveň poukázal na dôvodovú správu k ustanoveniu § 137 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. zistil, že napadnutý výrok o trovách vedľajšieho účastníka je potrebné zmeniť..

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení platnom do 31.12.2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Žalobca proti vstupu uvedeného vedľajšieho účastníka do konania nenamietal.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalovaný má právo na náhradu trov konania.

Trovy konania si žalovaný neuplatnil, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane žalovaného, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti poskytnutia trov je potrebné prihliadnuť aj nato, že vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v prospech žalovaného. Aktivity vedľajšieho účastníka evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa a aj v predmetnej veci je zjavné, že žalovaný - spotrebiteľ by musel čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok, navyiac zastúpeného advokátom, ktorého trovy navrhované v žalobe predstavujú 213, 94 eur.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na skutočnosť, že žalobca ako veľká a silná spoločnosť, ktorej základ tvorí zahraničný kapitál (jediným spoločníkom je holandská spoločnosť) na uplatňovanie svojich nárokov proti spotrebiteľovi - fyzickej osobe zabezpečila právne zastúpenie ďalšou obchodnou spoločnosťou poskytujúcou právne služby. V tejto súvislosti, ak by odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, poprel by zásadu rovnosti procesných strán pred súdom.

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je náhrada trov konania protistrane, ale aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na jej podporu. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na nové znenie ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p., účinné od 1. 1. 2015, ktoré zaviedlo výslovný súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako podmienku vzniku vedľajšieho účastníctva, odvolací súd konštatuje, že v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania (dňa 07.03.2014) zákon ešte takúto podmienku nestanovoval. Súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa predpokladal.

Právna úprava účinná od 01.01.2015 sa síce použije aj na súdne konania začaté do 31.12.2014, nemôžu ňou však byť dotknuté účinky procesných úkonov uskutočnených pred jej účinnosťou, nakoľko takýmto postupom by došlo k porušeniu zákazu retroaktivity ako jednej zo zásad, na ktorej spočíva právny poriadok Slovenskej republiky. Splnenie podmienok na vstup vedľajšieho účastníka do konania (udelenie súhlasu so vstupom do konania), ktoré boli do právnej úpravy zavedené až s účinnosťou od 01.01.2015 teda nemožno vyžadovať vtedy, ak vedľajší účastník vstúpil do konania za účinnosti predošlej právnej úpravy (v čase do 31. 12.2014). Tým by sa totiž odňal účinok procesného úkonu (vstupu vedľajšieho účastníka do konania), ktorý už nastal.

Vedľajší účastník sa nemôže zúčastňovať na konaní proti vôli hlavného účastníka, udelenie výslovného súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2014 však nie je podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Nevyslovenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je možné považovať za nesúhlas účastníka konania so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

V predmetnom konaní žalovaný doposiaľ svoj nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní nijakým spôsobom nevyjadril.

Podľa § 15 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 ods. 1 cit. vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa priznanej náhrady za stratu času cestou U. W. M. - Q. a späť odvolací súd uvádza, že podľa jeho zistení cesta U. W. M. - Q. trvá cca 26 minút.

Odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O.s.p. a po preskúmaní účelnosti trov za jednotlivé vyúčtované úkony právneho zastúpenia, napadnutý výrok rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške

479,07 eur, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa priznal náhradu za stratu času strávenú cestou U. W. M. - Q. a späť za 4 začaté polhodiny (t.j. 55,92 Eur), pričom správne mal priznať náhradu za stratu času len za 2 začaté polhodiny (t.j. 27,96 Eur). Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vo výške 479,07 eur tak pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za 4 úkony právnej služby (4 x 81,33 Eur), režijného paušálu za rok 2014 - 3 x 8,04 Eur, režijného paušálu za rok 2015 1 x 8,39 Eur, cestovného a paušálnej náhrady vo výške 13,44 Eur a náhrady za stratu času za dve začaté polhodiny vo výške 27,96 Eur, zvýšené o 20 % DPH.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. I O.s.p. v spojení s § 142 ods. I O.s.p.. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnil, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.